

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จุดสำคัญของการศึกษานี้เป็นการศึกษาปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวแปรแสดงถึงพฤติกรรมของธนาคารพาณิชย์ ประชาชนโดยทั่วไป และภาครัฐที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อปริมาณเงิน และยังศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่สามารถทำให้พฤติกรรมของทั้งสามหน่วยธุรกิจที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป และรวมถึงระดับผลกระทบของปริมาณเงินในช่วงระยะเวลาต่างที่ผ่านมามีผลกระทบต่อระดับราคาสินค้า แต่อย่างไรก็ตามผลของการผ่อนคลายทางการเงินของไทย ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2533 อาจเป็นผลให้อิทธิพลระหว่างตัวแปรที่กล่าวมาเปลี่ยนแปลงไปได้ จึงได้มีการทดสอบถึงความเสถียรของสมการ (Structural Stability of Regression Model) ทั้งโดยวิธี Chow test และวิธี The Dummy Variable Approach เพื่อทดสอบถึงความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยก่อนหน้าที่จะทดสอบถึงความเสถียรของสมการ จำเป็นที่จะต้องประมาณค่าสมการโดยใช้ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการประมาณค่า ด้วยวิธี OLS และ TSLS โดยจากผลการศึกษาจะพบว่าการใช้ข้อมูลปกติในการศึกษา สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามสมมติฐานได้เหมาะสมกว่าข้อมูลอัตราการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นผลการศึกษาในส่วนนี้จะเน้นในผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลปกติ ส่วนผลการวิเคราะห์ข้อมูลอัตราการเปลี่ยนแปลงจะถูกนำเสนอในรายละเอียดภาคผนวกที่ 4 ผลของสมการที่ได้จากการประมาณค่าในการศึกษาในภาคผนวกที่ 5 และรายละเอียดในผลการ simulate สมการที่เกี่ยวข้องในภาคผนวกที่ 6

ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสินเชื่อที่ปล่อยโดยธนาคารพาณิชย์(LOAN)กับผลต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้กับอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน(IG1_t) อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร(RP_t) ระดับราคาสินค้าที่คาดการณ์ไว้ในอนาคต(P_{t+1}) ปริมาณเงินฝากในธนาคารพาณิชย์(DEP_t)

กรณีข้อมูลปกติ ทดสอบความเสถียรของสมการด้วยวิธี Chow test

จากการประมาณค่าสมการจะพบว่า อิทธิพลของผลต่างอัตราดอกเบี้ยเงินกู้กับอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน และปริมาณเงินฝากในธนาคารพาณิชย์จะมีอิทธิพลโดยตรงต่อปริมาณสินเชื่อโดยธนาคารพาณิชย์ ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (สมการที่ 1.1)(ตารางที่3) ขณะที่ระดับราคาสินค้าและอัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตรมีอิทธิพลในทางลบอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน แต่เมื่อทำการทดสอบถึงความเสถียรของสมการโดยวิธี Chow test แล้วปรากฏว่าจำเป็นต้องแยกสมการความสัมพันธ์ดังกล่าวออกเป็น 2 สมการตามช่วงเวลาก่อนและหลังการเปิดเสรีทางการเงิน และในช่วงก่อนการเปิดเสรีทางการเงิน (พ.ศ. 2528-2532) พบว่า (สมการที่ 1.1.1) อิทธิพลของอัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตรระดับราคาสินค้าที่คาดการณ์ไว้ในอนาคตจะไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการปล่อยกู้ประชาชนของธนาคารพาณิชย์อย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่ผลต่างของอัตราดอกเบี้ยและปริมาณเงินฝากในธนาคารพาณิชย์นั้นสามารถอธิบายความสัมพันธ์ที่มีต่อปริมาณสินเชื่อโดยธนาคารพาณิชย์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 3 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินสินเชื่อที่ปล่อยโดยธนาคารพาณิชย์ กับ ผลต่างอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้กับอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร ระดับราคาสินค้าที่คาดการณ์ไว้ในอนาคต ปริมาณเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ทั้งหมด ตามสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสมการที่ 1.1 (ทดสอบความเสถียรภาพ ของสมการโดยวิธี chow test) สมการที่ 1.1.1 และ 1.1.2

[(*) = 0.05 level of significant]

ลักษณะ ข้อมูล	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มี ต่อปริมาณเงินสินเชื่อโดยธนาคารพาณิชย์ ตามสมมติฐานในการศึกษา				ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ที่มีต่อปริมาณเงินสินเชื่อโดยธนาคารพาณิชย์ จากผลการศึกษา				หมายเหตุ
	IG _{it}	RP _t	P _{t+1}	DEP _t	IG _{it}	RP _t	P _{t+1}	DEP _t	
ข้อมูลปกติ (2528-2537) สมการที่ 1.1	+	-	-	+	+	-	-	+	ผลของการเปิดเสรีทางการเงินเป็นผลให้อิทธิพลของตัวแปรในสมการเปลี่ยนแปลงไป F-Stat (chow test) = 130.0538
ข้อมูลปกติ (2528-2532) สมการที่ 1.1.1	(H0: $\beta \leq 0$)	(H0: $\beta \geq 0$)	(H0: $\beta \geq 0$)	(H0: $\beta \leq 0$)	(*)	(*)	(*)	(*)	
ข้อมูลปกติ (2533-2537) สมการที่ 1.1.2					+	+	-	+	

ส่วนในกรณีของปี พ.ศ.2533-2537 หรือภายหลังจากการเปิดเสรีทางการเงินอย่างเป็นทางการ (สมการที่ 1.1.2) นั้นจะพบว่า ผลต่างของอัตราดอกเบี้ย และปริมาณเงินฝากในธนาคารพาณิชย์ มีอิทธิพลต่อการปล่อยสินเชื่อโดยธนาคารพาณิชย์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\alpha=0.05$) ในขณะที่อิทธิพลของระดับราคาสินค้าที่คาดการณ์ไว้ในอนาคตและอัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตรมีความสัมพันธ์ต่อปริมาณสินเชื่ออย่างไม่มีนัยสำคัญ

กรณีข้อมูลปกติ ทดสอบความเสถียรของสมการด้วยวิธี The Dummy Variable Approach

เมื่อพิจารณาถึงการทดสอบความเสถียรของสมการโดยวิธี The Dummy Variable Approach (สมการที่ 1.2-1.3) จะพบว่าในช่วงก่อนการเปิดเสรีทางการเงิน (สมการที่ 1.2) นั้น อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร และปริมาณเงินฝากในธนาคารพาณิชย์จะมีอิทธิพลในทางบวกต่อปริมาณเงินเชื่อโดยธนาคารพาณิชย์อย่างมีนัยสำคัญ(ตารางที่4) และระดับราคาสินค้าที่คาดการณ์ไว้ในอนาคตมีความสัมพันธ์ต่อปริมาณเงินเชื่อ โดยธนาคารพาณิชย์ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกับในช่วงหลังการเปิดเสรีทางการเงินแล้ว (สมการที่ 1.3) แต่ผลการเปลี่ยนแปลงในการเปิดเสรีทางการเงิน จะมีผลทำให้อิทธิพลของปริมาณเงินฝากในธนาคารพาณิชย์และระดับราคาสินค้าที่คาดการณ์ไว้ในอนาคตเปลี่ยนแปลงไปด้วย โดยจะทำให้มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินเชื่อโดยธนาคารพาณิชย์และระดับราคาสินค้าที่คาดการณ์ไว้ในอนาคตมากกว่าเดิม

ตารางที่ 4 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินสินเชื่อที่ปล่อยโดยธนาคารพาณิชย์ กับ ผลต่างอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้กับอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร ระดับราคาสินค้าที่คาดการณ์ไว้ในอนาคต ปริมาณเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ทั้งหมด ตามสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสมการที่ 1.2 และ 1.3 (ทดสอบความเสถียรภาพของสมการโดยวิธี The Dummy Variable Approach)

[(*) = 0.05 level of significant]

ลักษณะข้อมูล	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อปริมาณเงินสินเชื่อโดยธนาคารพาณิชย์ตามสมมติฐานในการศึกษา				ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อปริมาณเงินสินเชื่อโดยธนาคารพาณิชย์จากผลการศึกษา				หมายเหตุ
	IG _{it}	RP _t	P _{t+1}	DEP _t	IG _{it}	RP _t	P _{t+1}	DEP _t	
ข้อมูลปกติ (2528-2537) สมการที่ 1.2 และ 1.3	+	-	-	+	+	+	- (*)	+	ผลของการเปิดเสรีทางการเงินเป็นผลให้อิทธิพลของตัวแปรในสมการเปลี่ยนแปลงไป
	H0: $\beta \leq 0$	H0: $\beta \geq 0$	H0: $\beta \geq 0$	H0: $\beta \leq 0$					

ถึง ณ จุดนี้ อาจสรุปถึงปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อที่ปล่อยโดยธนาคารพาณิชย์ ทั้งในส่วนของข้อมูลปกติและข้อมูลอัตราการเปลี่ยนแปลง โดยจะพบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีแนวโน้มก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ปริมาณเงินฝากในธนาคารพาณิชย์ และผลต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้และอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน โดยจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในทางบวก ในขณะที่ระดับราคาสินค้าที่คาดการณ์ไว้ในอนาคตมีอิทธิพลต่อปริมาณสินเชื่อในทางบวก ในขณะที่ประเด็นการเปิดเสรีทางการเงินแยกเป็น 2 กรณีคือ ในกรณีที่ข้อมูลที่ใช้ศึกษาเป็นข้อมูลปกติ จะพบถึงความแตกต่างของช่วงระยะเวลาทั้งสองที่มีผลต่ออิทธิพลของตัวแปร แต่เมื่อกรณีข้อมูลเป็นข้อมูลอัตราการเปลี่ยนแปลงแล้ว ความแตกต่างของช่วงระยะเวลาดังกล่าวจะเป็นผลต่ออิทธิพลของตัวแปรเฉพาะในกรณีทดสอบความเสถียรของสมการด้วยวิธี The Dummy Variable Approach

ผลการศึกษาโดยทั้งหมดดังกล่าวถือได้ว่าเป็นส่วนเพิ่มจากการศึกษาในอดีตที่เกี่ยวข้องที่จะพบว่าให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินเท่านั้น แต่มิได้นำปัจจัยดังกล่าวมาศึกษาว่าในปัจจัยที่กำหนดปริมาณเงินควรมีความสัมพันธ์กับตัวแปรทางการเงินชนิดใดบ้าง ซึ่งในการศึกษานี้ได้นำเอาข้อแตกต่างนี้มาผนวกในการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อบรรลุเป้าหมายทางการเงินและเป้าหมายทางเศรษฐกิจให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

อาจกล่าวโดยรวมได้ว่า พฤติกรรมในการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์นั้น ธนาคารพาณิชย์จะคำนึงถึงต้นทุนและรายได้ที่จะได้จากการปล่อยสินเชื่อนั้น ๆ รวมถึงปริมาณเงินทุนที่ถืออยู่ในมือ ซึ่งก็คือ ปริมาณเงินฝากของประชาชนนั่นเองว่า ปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวเป็นเช่นไรหากขณะนั้น อัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน ซึ่งถือเป็นต้นทุนของเงินทุนที่เกิดจากการกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จากธนาคารแห่งประเทศไทยอยู่ในระดับที่สูง ย่อมทำให้แรงจูงใจที่จะทำให้ธนาคารพาณิชย์ปล่อยสินเชื่อย่อมมีน้อย อีกทั้งปัจจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงแนวทางของธนาคารแห่งประเทศไทยในการดำเนินนโยบายทางการเงินขณะนั้น ๆ จึงทำให้ธนาคารพาณิชย์ต้องให้ความสำคัญในปัจจัยดังกล่าวและดำเนินกิจการให้สอดคล้องกับแนวทางดังกล่าวมากขึ้น หรือหากรายได้และปริมาณเงินฝากที่เป็นเงินสำรองส่วนเกิน มีอยู่ในระดับสูง ย่อมเป็นผลให้การปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์อยู่ในระดับสูงเช่นกัน ซึ่งหากสามารถควบคุมในพฤติกรรมการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ได้สำเร็จ ย่อมทำให้การดำเนินนโยบายในการควบคุมปริมาณเงินในผลดี และสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างไม่ยากนัก รวมทั้งผล

ของการปรับตัวของธนาคารพาณิชย์ต่อการเปิดเสรีทางการเงินที่ทำให้เกิดสถาบันการเงินใหม่ ๆ ขึ้น นั้น ย่อมทำให้การดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สามารถแข่งขันและยืนหยัดในระบบการเงินได้ต่อไป จึงจำเป็นที่จะต้องประเมินสถานการณ์ของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ผนวกเข้ากับข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเพื่อกำหนดนโยบายทางการเงินให้สอดคล้องสภาพการณ์ขณะนั้น

ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินฝากในธนาคารพาณิชย์ทั้งหมด(DEP) กับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ(R₁) และระดับราคาสินค้าที่คาดการณ์ไว้ในอนาคต(P_{t+1})

กรณีข้อมูลปกติ ทดสอบความเสถียรของสมการด้วยวิธี Chow test

จากการศึกษาจะพบว่าในกรณีของข้อมูลปกติ ระหว่างปี พ.ศ.2525-2537 (สมการที่ 2.1) ทั้งระดับราคาสินค้าที่คาดการณ์ไว้ในอนาคตและอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ที่มีต่อปริมาณเงินฝากได้อย่างมีนัยสำคัญเพียงพอ(ตารางที่ 5) อย่างไรก็ตามเมื่อทำการทดสอบถึงความเสถียรของสมการโดยวิธี Chow test จะพบว่า ผลของการเปิดเสรีทางการเงินตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 เป็นต้นไป เป็นผลให้อธิพจน์ของระดับราคาสินค้าที่คาดการณ์ไว้ในอนาคต กับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ต้องแยกหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้ข้อมูล 2 ช่วงเวลา โดยก่อนการเปิดเสรีทางการเงิน (สมการที่ 2.1.1) และภายหลังจากการเปิดเสรีทางการเงิน (สมการที่ 2.1.2) ก็จะปรากฏผลเช่นเดียวกันคือทั้ง ระดับราคาสินค้าที่คาดการณ์ในอนาคตรวมกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ที่มีต่อปริมาณเงินฝากได้อย่างมีนัยสำคัญเพียงพอ

ตารางที่ ๕ ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ทั้งหมดกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ระดับราคาสินค้าที่คาดการณ์ไว้ในอนาคต ตามสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสมการที่ 2.1 (ทดสอบความเสถียรของสมการโดยวิธี chow test) สมการที่ 2.1.1 และ 2.1.2

[(*) = 0.05 level of significant]

ลักษณะข้อมูล	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อปริมาณเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ ตามสมมติฐานในการศึกษา		ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อปริมาณเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ จากผลการศึกษา		หมายเหตุ
	R_{jt}	P_{jt}	R_{jt}	P_{jt}	
ข้อมูลปกติ (2528-2532) สมการที่ 2.1	+	-	-	+	ผลของการเปิดเสรีทางการเงินเป็นผลให้อัตราผลของตัวแปรในสมการเปลี่ยนแปลงไป F-Stat (chow test) = 8.4952
ข้อมูลปกติ (2528-2532) สมการที่ 2.1.1			-	+	
ข้อมูลปกติ (2533-2537) สมการที่ 2.1.2			-	+	

กรณีข้อมูลปกติ ทดสอบความเสถียรของสมการโดยวิธี The Dummy Variable Approach

เมื่อทดสอบความเสถียรของสมการโดยวิธี The Dummy Variable Approach (สมการที่ 2.2-2.3) จะปรากฏผลแตกต่างกับกรณีของวิธี Chow test นั่นคือ ผลของการเปิดเสรีทางการเงินไม่เป็นผลให้อัตราผลของตัวแปรดังกล่าวที่มีต่อปริมาณเงินที่ธนาคารพาณิชย์เปลี่ยนแปลงไป(ตารางที่ ๕)ระดับราคาสินค้าที่คาดการณ์ไว้ในอนาคตไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ที่มีต่อปริมาณเงินฝากอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนบทบาทของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำที่มีต่อปริมาณเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์นั้นมีอิทธิพลในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 6 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ทั้งหมดกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ระดับราคาสินค้าที่คาดการณ์ไว้ในอนาคต ตามสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสมการที่ 2.2 และ 2.3 (ทดสอบความเสถียรของสมการ โดยวิธี The Dummy Variable Approach)

[(*) = 0.05 level of significant]

ลักษณะข้อมูล	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อปริมาณเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ตามสมมติฐานในการศึกษา		ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อปริมาณเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์จากผลการศึกษา		หมายเหตุ
	R_{it}	P_{t-1}	R_{it}	P_{t-1}	
ข้อมูลปกติ (2528-2532) สมการที่ 2.2 และ 2.3	+	-	+	+	ผลของการเปิดเสรีทางการเงินไม่เป็นผลให้อิทธิพลของตัวแปรในสมการเปลี่ยนแปลงไป
	(H0: $\beta \leq 0$)	(H0: $\beta \geq 0$)	(*)		

จึงอาจสรุปได้ว่า ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อปริมาณเงินฝากในธนาคารพาณิชย์ก็คือ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ โดยมีอิทธิพลในทางบวก ในขณะที่ระดับราคาสินค้าที่คาดการณ์ไว้ในอนาคตไม่สามารถอธิบายถึงพฤติกรรมในการตัดสินใจฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ของประชาชนได้เพียงพอ และผลของการเปิดเสรีทางการเงินไม่เป็นผลที่ทำให้อิทธิพลต่อตัวแปรในสมการที่กล่าวมาแล้วเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการใช้ข้อมูลในรูปอัตราการเปลี่ยนแปลงไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และความเสถียรของสมการได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียงพอ

อีกทั้งผลการศึกษาที่ได้ถือว่าเป็นส่วนเพิ่มที่นอกเหนือจากการศึกษาที่เกี่ยวข้องในอดีตที่ถูกนำมากล่าวอ้างถึง โดยเป็นมุมมองที่ถูกผนวกขึ้นมาจากพฤติกรรมที่มีส่วนร่วมที่สำคัญของประชาชน ใน การที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินในระบบ และส่งผลกระทบต่อไปยังระดับราคาสินค้าใน ภายหลัง ซึ่งผลงานการศึกษาในอดีตทั้งของ วาณี และ คิม เน้นที่จะมองถึงพฤติกรรมของธนาคาร พณิชย์ที่เป็นสาเหตุให้ปริมาณเงินเปลี่ยนแปลงไปมากกว่าที่จะมองถึงพฤติกรรมของประชาชนด้วย เพราะแม้ว่าปริมาณเงินฝากที่ทำการศึกษาเป็นปริมาณเงินฝากในธนาคารพาณิชย์ แต่ในความเป็นจริง

แล้ว ปริมาณเงินฝากดังกล่าวจะมากหรือน้อยมิใช่ความจงใจหรือตั้งใจของธนาคารพาณิชย์โดยตรงแต่อย่างใด หากแต่เป็นการตัดสินใจในการลงทุนทางการเงินและเพื่อเหตุผลในด้านธุรกรรมต่างๆของประชาชนมากกว่า ดังนั้นการเพิ่มหรือลดลงของปริมาณเงินฝากดังกล่าวจึงขึ้นอยู่กับพิจารณาของประชาชนในการลงทุน และถือได้ว่าเป็นแหล่งที่ทำให้เกิดปริมาณเงินที่สำคัญอีกแหล่งจึงควรมานำศึกษาในกรณีนี้ด้วย

จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการฝากเงินของคนไทยส่วนใหญ่สัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากมากกว่าระดับราคาสินค้าที่คาดการณ์ไว้ในอนาคตนั้น อาจมีเหตุผลเนื่องจากการเพิ่มสูงขึ้นของระดับราคาสินค้าในไทยเป็นการเพิ่มสูงขึ้น ในระดับที่ไม่สูงมากนัก และถือเป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม เพราะจะก่อให้เกิดการกระตุ้นในการลงทุนมากขึ้น จึงทำให้การฝากเงินของประชาชนเพิ่มสูงขึ้นตามปริมาณธุรกรรมที่เพิ่มสูงขึ้น และผลของการเปิดเสรีทางการเงิน ก็ส่งไม่ผลกระทบต่อพฤติกรรมการฝากเงินของประชาชน

ความสัมพันธ์ของปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศ(BOA)กับอัตราแลกเปลี่ยนที่คาดการณ์ไว้ในอนาคต(ER_{t+1}) ผลต่างของอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ต่างประเทศ ($IG2_t$) อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร(RP_t)

กรณีข้อมูลปกติ ทดสอบความเสถียรของสมการด้วยวิธี Chow test

ซึ่งในส่วนการศึกษานี้จะแสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่ทำให้พฤติกรรมของธนาคารพาณิชย์ในการแสวงหาแหล่งเงินกู้จากต่างประเทศเปลี่ยนแปลงไป โดยใช้ข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ.2528-2537 (สมการที่ 3.1) พบว่าผลของการเปิดเสรีทางการเงินเป็นผลให้อิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศเปลี่ยนแปลงไป(ตารางที่ 7) จึงจำเป็นที่จะต้องหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าวโดยแยกข้อมูลออกเป็น 2 ช่วงระยะเวลา โดยก่อนเปิดเสรีทางการเงินอย่างเป็นทางการ (สมการที่ 3.1.1) จะพบว่า ปัจจัยสำคัญและเป็นเพียงปัจจัยเดียวที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญก็คืออัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร และภายหลังการเปิดเสรีทางการเงินอย่างเป็นทางการ (สมการที่ 3.1.2) ปรากฏว่า อัตราแลกเปลี่ยนที่คาดการณ์ไว้ในอนาคตมีอิทธิพลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียงปัจจัยเดียว

ตารางที่ 7 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินกู้ยืม ของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศ กับอัตราแลกเปลี่ยนที่คาดการณ์ไว้ในอนาคต ผลต่างของอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ต่างประเทศ อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร ตามสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสมการที่ 3.1 (ทดสอบความเสถียรของสมการโดยวิธี Chow test) สมการที่ 3.1.1 และ 3.1.2

[(*) = 0.05 level of significant]

ลักษณะข้อมูล	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศ ตามสมมติฐานในการศึกษา			ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศ จากผลการศึกษา			หมายเหตุ
	ER_{t+1}	IG_{2t}	RP_t	ER_{t+1}	IG_{2t}	RP_t	
ข้อมูลปกติ (2528-2537) สมการที่ 3.1	- ($H_0: \beta \geq 0$)	+ ($H_0: \beta \leq 0$)	+ ($H_0: \beta \leq 0$)	- (*)	+ (*)	+ (*)	ผลของการเปิดเสรีทางการเงินเป็นผลให้อิทธิพลของตัวแปรในสมการเปลี่ยนแปลงไป F-stat (chow test) = 1052.81
ข้อมูลปกติ (2528-2532) สมการที่ 3.1.1				+	-	+ (*)	
ข้อมูลปกติ (2533-2537) สมการที่ 3.1.2				- (*)	-	-	

กรณีข้อมูลปกติ ทดสอบความเสถียรของสมการด้วยวิธี The Dummy Variable Approach

เมื่อทำการทดสอบความเสถียรของสมการโดยวิธี The Dummy Variable Approach แล้วจะมีผลค้ำกันในส่วนของอิทธิพลของตัวแปรที่มีต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศ ในช่วงก่อนเปิดเสรีทางการเงิน (สมการที่ 3.2) ที่ตัวแปรที่กล่าวถึงข้างต้นทุกตัวมีอิทธิพลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ(ตารางที่ 8) และตรงกับข้อสมมติฐานในการศึกษาทุกประการ ส่วนภายหลังการเปิดเสรีทางการเงิน (สมการที่ 3.3) ก็จะพบว่าอิทธิพลของตัวแปรทุกตัวจะเป็นไปตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้นตัวแปรที่ผสานอิทธิพลของการเปิดเสรีทาง

การเงินเท่านั้นที่มีอิทธิพลไม่ตรงกัน ยกตัวอย่างเช่น ในอัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตรในสมการที่ 3.3 นั้น จะเป็นไปตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่การเปิดเสรีทางการเงินจะทำให้อิทธิพลดังกล่าวถูกลดบทบาทลง และจะแปรอิทธิพลที่มีต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศจากบวกเป็นลบ (ในสมการที่ 3.3) จึงอาจกล่าวได้ว่า อิทธิพลของการเปิดเสรีทางการเงินเป็นผลที่ทำให้อิทธิพลของอัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตรที่มีต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศลดบทบาทลง (เช่นเดียวกับกรณีของผลต่างอัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยนที่คาดการณ์ไว้ในอนาคต)

ตารางที่ 8 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินกู้ยืม ของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศ กับอัตราแลกเปลี่ยนที่คาดการณ์ไว้ในอนาคต ผลต่างของอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ต่างประเทศ อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร ตามสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสมการที่ 3.2 และ 3.3 (ทดสอบความเสถียรของสมการโดยวิธี The Dummy Variable Approach)

[(*) = 0.05 level of significant]

ลักษณะข้อมูล	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศ ตามสมมติฐานในการศึกษา			ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศ จากผลการศึกษา			หมายเหตุ
	ER _{t+1}	IG _{2t}	RP _t	ER _{t+1}	IG _{2t}	RP _t	
ข้อมูลปกติ (2528-2537) สมการที่ 3.2 และ 3.3	- (H ₀ : β ≥ 0)	+ (H ₀ : β ≤ 0)	+ (H ₀ : β ≤ 0)	- (*)	+ (*)	+ (*)	ผลของการเปิดเสรีทางการเงินเป็นผลให้อิทธิพลของตัวแปรในสมการเปลี่ยนแปลงไป

จึงอาจสรุปได้ว่า ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลสำคัญต่อพฤติกรรมการกู้ยืมแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์ เพื่อนำมาปล่อยกู้ภายในประเทศ ก็คือ อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร ซึ่งเป็นผลสะท้อนจากการที่สภาพคล่องภายในประเทศมีอยู่ในระดับต่ำ ดันทุนการกู้ยืมเงินที่สูง ทำให้เกิดการกู้ยืมจากต่างประเทศมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นไปตามข้อสมมติฐานในการศึกษาที่ตั้งไว้ในบทข้างต้น และเช่นเดียวกันกับอัตราแลกเปลี่ยนที่คาดการณ์ไว้ในอนาคต และผลต่างของอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานกับ

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ ที่มีอิทธิพลตรงกับที่ตั้งไว้ในสมมติฐาน (แต่จะปรากฏเฉพาะในกรณีของการศึกษาโดยข้อมูลปกติ) อีกทั้งผลของการเปิดเสรีทางการเงินจะเป็นผลให้อิทธิพลของตัวแปรเปลี่ยนแปลงไปเฉพาะในกรณีของข้อมูลปกติ และข้อมูลอัตราการเปลี่ยนแปลงในกรณีที่ทดสอบความเสถียรของสมการโดยวิธี The Dummy Variable Approach

ซึ่งความแตกต่างจากในการศึกษาส่วนนี้เมื่อเทียบกับผลงานการศึกษาที่เกี่ยวข้องในอดีต จะพบว่าทั้งงานของ วาณี และ คิม จะพบได้ว่าได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยภายในประเทศที่จะมีผลโดยตรงต่อปริมาณเงินภายในประเทศมากกว่า โดยไม่ได้ให้ความสำคัญในส่วนของปัจจัยที่เกี่ยวพันกับภาวะทางการเงินต่างประเทศ ซึ่งผลการศึกษาที่ได้ในการศึกษานี้ซึ่งผนวกเอาความสัมพันธ์ดังกล่าวเข้าในการศึกษาจะพบว่าพฤติกรรมการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์ สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินภายในประเทศได้ จึงควรให้ความสำคัญกับปัจจัยที่เกี่ยวเนื่องกับภาวะทางการเงินในต่างประเทศต่อการดำเนินนโยบายทางการเงินภายในประเทศให้มากยิ่งขึ้น

กล่าวโดยรวมได้ว่าการแสวงหาแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์ จะเกิดขึ้นได้ ถ้าหากภาวะต้นทุนในการกู้ยืมเงินในประเทศอยู่ในระดับที่สูงกว่าต่างประเทศมาก ทั้งในรูปของอัตราดอกเบี้ยมาตรฐานหรืออัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตรก็ตาม ซึ่งผลดังกล่าวย่อมทำให้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ภายในประเทศอยู่ในระดับสูงด้วย ย่อมเป็นแรงจูงใจอีกทางหนึ่ง ที่จะทำให้ธนาคารพาณิชย์กู้ยืมเงินจากต่างประเทศเพื่อมาปล่อยสินเชื่อภายในประเทศ อย่างไรก็ตามธนาคารพาณิชย์จำเป็นต้องคาดคะเนถึงความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนในสกุลเงินสำคัญที่ธนาคารพาณิชย์ไปกู้ยืมมาด้วยว่า มีแนวโน้มเป็นเช่นไร หากแนวโน้มของอัตราแลกเปลี่ยนในสกุลเงินสำคัญที่ธนาคารพาณิชย์ไปกู้ยืมมาด้วยว่า มีแนวโน้มเป็นเช่นไร หากแนวโน้มของอัตราแลกเปลี่ยนในสกุลเงินสำคัญเพิ่มสูงขึ้น (หรือกล่าวอีกนัยคือ ค่าเงินของไทยจะลดต่ำลงเมื่อเทียบกับเงินสกุลดังกล่าว) ย่อมทำให้ธนาคารพาณิชย์ชะลอการกู้ยืมเงินทุนจากแหล่งเงินต่างประเทศไว้ เพราะไม่สามารถที่จะแบกรับถึงสภาวะความเสี่ยงที่จะเกิดจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าวได้ อีกทั้งทำให้ช่องว่างระหว่างรายได้กับต้นทุนของธนาคารพาณิชย์แคบลงอีกด้วย

รวมทั้งผลของการเปิดเสรีทางการเงินของไทย ทำให้ธนาคารพาณิชย์ไทยจำเป็นต้องปรับตัว เพื่อให้สามารถแข่งขันกับธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศที่มีศักยภาพในการดำเนินงานสูงมาก ดังนั้น

ธุรกรรมทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ในการกู้ยืมจากต่างประเทศเมื่อนำมาปล่อยสินเชื่อภายในประเทศ ย่อมต้องเปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน โดยอาจแปรสภาพไปในรูปการกู้ยืมจากต่างประเทศ แล้วนำไปปล่อยสินเชื่อแก่ผู้กู้ต่างประเทศ ก็เป็นอีกหนทางหนึ่งที่ธนาคารพาณิชย์ไทยในปัจจุบันได้กระทำอย่างได้ผลดีในระดับหนึ่ง จึงถือได้ว่าผลของการเปิดเสรีทางการเงินของไทยทำให้พฤติกรรมของธนาคารพาณิชย์ในส่วนนี้เปลี่ยนแปลงไปพอสมควร

ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงิน(M_t)กับปริมาณสินเชื่อที่ปล่อยโดยธนาคารพาณิชย์ทั้งหมด ($LOAN_t$) ปริมาณเงินฝากในธนาคารพาณิชย์ทั้งหมด(DEP_t) ปริมาณฐานเงิน(MB_t) ปริมาณเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศ(BOA_t)และระดับราคาสินค้า(P_t)

กรณีข้อมูลปกติ ทดสอบความเสถียรของสมการด้วยวิธี Chow test

จากการประมาณค่าสมการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมดที่มีต่อปริมาณเงิน โดยใช้ข้อมูลตั้งแต่ปีพ.ศ. 2528-2537 นั้น(สมการที่ 4.1) พบว่าปริมาณเงินเชื่อโดยธนาคารพาณิชย์จะมีอิทธิพลต่อปริมาณเงินในทางบวกและเป็นความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ(ตารางที่ 9) ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 เช่นเดียวกับปริมาณเงินฝากในธนาคารพาณิชย์ ปริมาณฐานเงินและระดับราคาสินค้า ในขณะที่ปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศมีอิทธิพลต่อปริมาณเงินในทางลบอย่างไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งในตัวแปรกลุ่มแรกที่มีอิทธิพลในทางบวกต่อปริมาณเงินเป็นความสัมพันธ์ที่ตรงกับความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เป็นสมมติฐานของการศึกษาตามรายละเอียดที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 2 แต่จะมีความผิดแผกไปในกรณีของปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศที่คาดว่าจะมีผลต่อปริมาณเงินในทางบวกเช่นกัน ซึ่งนั่นอาจจะเป็นเพราะข้อมูลของปริมาณการกู้ยืมเงินของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศในช่วงปีพ.ศ. 2533-2537 เป็นช่วงที่มีความผันผวนของตลาดเงินต่างประเทศที่มีความสำคัญคือเป็นแหล่งเงินกู้ยืมที่สำคัญของธนาคารพาณิชย์ มีการเปลี่ยนแปลงในส่วนของอัตราแลกเปลี่ยนของเงินตราสกุลสำคัญและอัตราดอกเบี้ยต่างประเทศค่อนข้างบ่อย ทำให้การกู้ยืมเงินจากต่างประเทศในช่วงนั้นของธนาคารพาณิชย์จำเป็นต้องชะลอตัวเพื่อดูแลสุขภาพการดำเนินงานเพื่อความแน่นอนก่อน ในขณะที่ปัจจัยภายในประเทศนั้นคือ ปริมาณสินเชื่อโดยธนาคารพาณิชย์ ปริมาณเงินฝากในธนาคารพาณิชย์และปริมาณฐานเงินจะมีความสำคัญต่อปริมาณเงินมากกว่า รวมทั้งระดับราคาสินค้าภายในประเทศด้วยเช่นกัน จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้อิทธิพลดังกล่าวปรากฏออกมาแตกต่างจากสมมติ

ฐานถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ตั้งไว้ในการศึกษา แต่หากมองให้ลึกลงไปในการทดสอบถึงความเสถียร (Structural Stability) ของสมการแล้วก็สามารถทำให้เชื่อมั่นถึงเหตุผลดังกล่าวได้เป็นอย่างดี เพราะเมื่อทำการทดสอบโดยวิธี Chow test แล้ว จะพบว่า ผลของการเปลี่ยนแปลงในการเปิดเสรีในกิจการวิเทศธุรกิจเพิ่มมากขึ้น จะเป็นผลให้ความสัมพันธ์ตามสมการที่ 4.1 นั้นเปลี่ยนแปลงไปในช่วงปีพ.ศ. 2533-2537

จึงจำเป็นที่จะต้องแยกสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าวออกเป็นสองสมการตามระยะเวลาก่อนและหลังการเปิดเสรีทางการเงินอย่างเป็นทางการ (สมการที่ 4.1.1 และ 4.1.2 ตามลำดับ)

ตารางที่ 9 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ปริมาณเงิน กับปริมาณสินเชื่อ โดยธนาคารพาณิชย์
ปริมาณเงินฝากในธนาคารพาณิชย์ ปริมาณฐานเงิน ปริมาณเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์
จากต่างประเทศ และระดับราคาสินค้า

ตามสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสมการที่ 4.1 (ทดสอบความเสถียรของ
สมการ โดยวิธี chow test) สมการที่ 4.1.1 และ 4.1.2

[(*) = 0.05 level of significant]

ลักษณะ ข้อมูล	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มี ต่อปริมาณเงิน ตามสมมติฐานในการศึกษา					ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ที่มีต่อปริมาณเงิน จากผลการศึกษา					หมายเหตุ
	LOAN _t	DEP _t	MB _t	BOA _t	P _t	LOAN _t	DEP _t	MB _t	BOA _t	P _t	
ข้อมูลปกติ (2528-2537) สมการที่ 4.1	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	ผลของการเปิดเสรี ทางการเงินเป็นผล ให้อิทธิพลของตัว แปรในสมการ เปลี่ยนแปลงไป F-Stat (chow test) = 20.8074
	H ₀ : $\beta \leq 0$	H ₀ : $\beta \leq 0$	H ₀ : $\beta \leq 0$	H ₀ : $\beta \leq 0$	H ₀ : $\beta \leq 0$	(*)	(*)	(*)		(*)	
ข้อมูลปกติ (2528-2532) สมการที่ 4.1.1						-	+	+	+	-	
ข้อมูลปกติ (2533-2537) สมการที่ 4.1.2						+	+	+	-	-	

ซึ่งผลการศึกษาคงพบว่าในช่วงก่อนเปิดเสรีทางการเงิน (พ.ศ. 2528-2532) ปริมาณสินเชื่อโดย
ธนาคารพาณิชย์และระดับราคาสินค้าจะมีอิทธิพลในทางลบต่อปริมาณแต่เป็นความสัมพันธ์อย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อช่วงระยะเวลาการศึกษาอยู่ในช่วงปีพ.ศ. 2533-2537 (สมการที่ 4.1.2) ภาย
หลังการเปิดเสรีทางการเงิน ปรากฏว่าอิทธิพลของปริมาณสินเชื่อโดยธนาคารพาณิชย์กลับมีอิทธิพลต่อ
ปริมาณเงินในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับปริมาณเงินฝากในธนาคารพาณิชย์และ
ปริมาณฐานเงิน ในขณะที่ความสัมพันธ์ของปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์และ
ระดับราคาที่มีต่อปริมาณเงินไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้อย่างมีนัยสำคัญ

แต่อย่างไรก็ตามเป็นการยืนยันถึงความสัมพันธ์ของปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศข้างต้นที่พบว่ามียุทธวิธีในทางลบต่อปริมาณเงินนั้นเป็นเพราะข้อมูลในช่วงปีพ.ศ. 2533-2537 นั้นเอง ที่ทำให้ยุทธวิธีของปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศที่มีต่อปริมาณเงินที่มียุทธวิธีที่แตกต่างไปจากสมมติฐานที่ตั้งไว้ และอาจอธิบายถึงข้อสันนิษฐานในพฤติกรรมนี้เช่นในกรณีที่อัตราแลกเปลี่ยนของไทยกับประเทศสหรัฐที่ถือเป็นแหล่งสกุลเงินที่ไทยทำการกู้ยืมในปริมาณที่สูงได้ลดต่ำลง ธนาคารพาณิชย์ย่อมมีแรงจูงใจในการชดใช้หนี้ก่อนกำหนดก็ได้ เพราะจะได้รับผลประโยชน์จากอัตราแลกเปลี่ยนที่ลดลงนั้น

กรณีข้อมูลปกติ ทดสอบความเสถียรของสมการด้วยวิธี The Dummy Variable Approach

ส่วนในการทดสอบโดยวิธี The Dummy Variable Approach นั้น(ดังตารางที่ 10) (สมการที่ 4.2-4.3) จะพบความคล้ายคลึงกับในกรณีทดสอบด้วยวิธี Chow test นั่นคือการเปิดเสรีทางการเงินเป็นผลทำให้ยุทธวิธีของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีต่อปริมาณเงินเปลี่ยนแปลงไปและมีเพียงปริมาณเงินฝากและฐานเงินเท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 10 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ปริมาณเงิน กับปริมาณสินเชื่อโดยธนาคารพาณิชย์ ปริมาณเงินฝากในธนาคารพาณิชย์ ปริมาณฐานเงิน ปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศ และระดับราคาสินค้า

ตามสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสมการที่ 4.2 และ 4.3 (ทดสอบความเสถียรของสมการ โดยวิธี The Dummy Variable Approach)

[(*) = 0.05 level of significant]

ลักษณะข้อมูล	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อปริมาณเงินตามสมมติฐานในการศึกษา					ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อปริมาณเงินจากผลการศึกษา					หมายเหตุ
	LOAN _t	DEP _t	MB _t	BOA _t	P _t	LOAN _t	DEP _t	MB _t	BOA _t	P _t	
ข้อมูลปกติ (2528-2537) สมการที่ 4.2 และ 4.3	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	ผลของการเปิดเสรีทางการเงินเป็นผลให้ยุทธวิธีของตัวแปรในสมการเปลี่ยนแปลงไป
	H ₀ : β ≤ 0	H ₀ : β ≤ 0	H ₀ : β ≤ 0	H ₀ : β ≤ 0	H ₀ : β ≤ 0		(*)	(*)			

จึงอาจสรุปได้ว่าทั้งในกรณีข้อมูลปกติและข้อมูลอัตราการเปลี่ยนแปลงนั้นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อปริมาณเงินที่สำคัญก็คือ ปริมาณเงินฝากในธนาคารพาณิชย์ซึ่งมีอิทธิพลในทางบวก เช่นเดียวกับปริมาณฐานเงินและปริมาณสินเชื่อ โดยธนาคารพาณิชย์และปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จากต่างประเทศในทิศทางเดียวกัน โดยระดับราคาสินค้าจะไม่มีผลต่อปริมาณเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งผลของการเปิดเสรีทางการเงินจะทำให้อิทธิพลของตัวแปรดังกล่าวที่มีต่อปริมาณเงินเปลี่ยนแปลงไป

จากผลการศึกษาที่ได้จะพบว่าได้ผลการศึกษาที่คล้ายคลึงกันในส่วนและมีความแตกต่างกันในบางส่วนนั่นคือในส่วนของ วาณี เห็นว่าพฤติกรรมของธนาคารพาณิชย์ในการกันเงินสดสำรองส่วนเกิน และเงินสดสำรองที่กู้ยืมธนาคารแห่งประเทศไทยมีส่วนที่ทำให้ปริมาณเงินเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน ในขณะที่ผลจากการศึกษานี้เห็นว่าพฤติกรรมของธนาคารพาณิชย์ในการปล่อยสินเชื่อและการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศจะมีผลโดยตรงในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงิน ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการมองในคนละด้านนั่นคือในส่วนของการศึกษาของ วาณี เน้นในด้านการจัดสรรเงินทุนและการจัดหาเงินทุนสำรอง แต่ในการศึกษานี้เน้นทางด้านการจัดหารายได้และการจัดหาเงินทุนของธนาคารพาณิชย์ อย่างไรก็ตามผลการศึกษาที่ได้ก็สอดคล้องกับงานศึกษาในอดีตที่เคยมีการศึกษามาก่อนแล้ว เช่นเดียวกับการศึกษาของ คิม ที่เห็นด้วยว่า ปริมาณฐานเงินจะมีผลกระทบต่อปริมาณเงินโดยตรงในทางบวก ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้ก็ปรากฏผลเช่นเดียวกัน แต่จะพบความแตกต่างในส่วนของการผนวกเอาพฤติกรรมการฝากเงินของประชาชนซึ่งถือได้ว่าเป็นจุดกำเนิดปริมาณเงินเช่นเดียวกัน รวมถึงผลสะท้อนจากระดับราคาสินค้าที่ทำให้อุปสงค์และอุปทานของเงินเพิ่มสูงขึ้นนำมาวิเคราะห์ในการศึกษานี้ด้วย ซึ่งงานที่ศึกษาโดย วาณี และ คิม ไม่ได้รวมเอาพฤติกรรมดังกล่าวผนวกเข้าในการศึกษา

ซึ่งจากที่กล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมของธนาคารพาณิชย์ในการปล่อยสินเชื่อสู่ระบบเศรษฐกิจและพฤติกรรมในการกู้ยืมเงินทุนจากต่างประเทศเพื่อนำมาปล่อยกู้ภายในประเทศ จะมีผลให้ปริมาณเงินภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้นอันเนื่องมาจากกระบวนการการสร้างเงินฝากและสินเชื่อที่ถูกกระตุ้นโดยพฤติกรรมของธนาคารพาณิชย์ดังกล่าวจะเพิ่มสูงขึ้นและทำให้เกิดเม็ดเงินหลังไหลเข้าสู่ระบบการเงินภายในประเทศมากขึ้นและเป็นทวีคูณจวบจนกระทั่งผลของสินเชื่อและเงินฝากในระบบหมดลง ดังนั้นหากวัตถุประสงค์ของการดำเนินนโยบายทางการเงินมีเป้าหมายที่จะควบคุมปริมาณเงินให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมหากสภาพในขณะนั้นปริมาณเงินอยู่ในระดับที่สูงเกินไป การดำเนินการผ่าน

มาตรการทางการเงินของธนาคารแห่งประเทศไทยที่เป็นผลให้พฤติกรรมทั้งสองส่วนของธนาคารพาณิชย์ดังกล่าวลดลงแล้ว จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อปริมาณเงินและเกิดการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงิน โดยที่จะทำให้ปริมาณเงินลดระดับลงได้เช่น หรืออาจดำเนินการผ่านองค์ประกอบของฐานเงินในส่วนของการให้สินเชื่อต่อสถาบันการเงินและภาครัฐโดยปรับลดระดับลง ก็สามารถบรรลุถึงเป้าหมายดังกล่าวได้ แต่อย่างไรก็ตามต้องคำนึงถึงพฤติกรรมในการฝากเงินของประชาชนในขณะนั้นด้วยว่า มีพฤติกรรมในการฝากเงินเป็นเช่นไรหากอยู่ในสถานะที่มีการออมภายในประเทศสูง การดำเนินงานทั้งในส่วนของการทำให้พฤติกรรมการปล่อยสินเชื่อและการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศเพื่อนำมาปล่อยสินเชื่อภายในประเทศของธนาคารพาณิชย์ หรือการควบคุมองค์ประกอบของฐานเงินเพื่อบรรลุเป้าหมายให้ปริมาณเงินในระบบลดลงก็อาจไม่สัมฤทธิ์ผลได้ถ้าหากมีการออมในประเทศที่สูง เพราะผลของปริมาณเงินฝากของประชาชนก็สามารถก่อให้เกิดกระบวนการสร้างเม็ดเงินใหม่ ๆ ขึ้นมาได้เช่นเดียวกับกรณีของการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์เช่นกัน ดังนั้นจำเป็นที่จะต้องพิจารณาถึงสภาพการณ์ของหน่วยธุรกิจทั้งสามนั่นคือ ธนาคารพาณิชย์ภาครัฐและประชาชน ว่าสอดคล้องกันพอเพียงที่จะดำเนินนโยบายได้สำเร็จหรือไม่ เพื่อผลจากการดำเนินงานตามนโยบายจะได้ไม่ลบล้างกันเองหรือถูกบั่นทอนจากสภาพการณ์ขณะนั้น ๆ

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับราคาสินค้า(P_t)กับปริมาณเงิน(M_t) ระดับราคาสินค้านำเข้า(IP_t) และราคาน้ำมัน(OP_t)

กรณีข้อมูลปกติ ทดสอบความเสถียรของสมการด้วยวิธี Chow test

จากการศึกษาจะพบว่าการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับราคาสินค้ากับปริมาณเงิน ระดับราคาสินค้านำเข้าและราคาน้ำมัน โดยใช้ข้อมูลในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2528-2537) นั้น จะพบว่าระดับราคาสินค้านำเข้าจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อระดับราคาสินค้า โดยเป็นอิทธิพลที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับราคาสินค้าในทางลบ(ดังตารางที่11) อย่างไรก็ตามถือว่าเป็นผลกระทบอย่างไม่มีนัยสำคัญ ในขณะที่ระดับราคาน้ำมันจะมีผลโดยตรงในทางบวกต่อการเปลี่ยนแปลงในระดับราคาสินค้าที่เกิดขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่าการเพิ่มสูงขึ้นของราคาน้ำมันจะมีผลทำให้ระดับราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้น อันเนื่องมาจากต้นทุนในการผลิตเพิ่มขึ้น ทั้งโดยทางตรงต่ออุตสาหกรรมที่ใช้น้ำ

มันเตาเป็นเชื้อเพลิงหลักในการประกอบหรือโดยทางอ้อมที่เป็นผลให้อัตราค่ากระแสไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น

ในส่วน of ปริมาณเงินนั้น จากการประมาณค่าสมการจะพบว่าอิทธิพลของปริมาณเงินในช่วงเวลา 10 เดือนที่ผ่านมา นั้น จะมีผลกระทบต่อระดับราคาสินค้าโดยตรงในทางบวก โดยอิทธิพลของปริมาณเงินในเดือนที่ 5 จะมีอิทธิพลต่อระดับราคาสูงที่สุด ส่วนในเวลาอื่นก็จะมีอิทธิพลต่อระดับราคาสินค้าลดหลั่นกันไป และอิทธิพลของปริมาณเงินที่มีต่อระดับราคาสินค้านั้น ถือเป็นอิทธิพลที่มีผลกระทบต่อโดยตรงในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทุกตัวแปร ดังนั้นการดำเนินนโยบายทางการเงินโดยการเพิ่มปริมาณเงินจะเป็นผลทำให้ระดับราคาสินค้าสูงขึ้น และจะเป็นผลสูงสุดหลังจากการดำเนินนโยบายการเงินนั้นผ่านไปแล้วเป็นระยะเวลาประมาณ 5 เดือน และการอธิบายของระดับราคาสินค้านำเข้า ราคาน้ำมันและปริมาณเงินในช่วงเวลาต่าง ๆ ในอดีตสามารถอธิบายระดับราคาสินค้าได้ประมาณร้อยละ 99.86% ($R^2 = 0.9986$) ของการผันแปรทั้งหมด และเป็นการอธิบายในแบบเชิงเส้นได้อย่างมีระดับนัยสำคัญในระดับ 0.05

ตารางที่ 11 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับราคาสินค้า กับปริมาณเงิน ระดับราคาสินค้านำเข้า และราคาน้ำมัน

ตามสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสมการที่ 5.1 (ทดสอบความเสถียรของสมการโดยวิธี Chow test) สมการที่ 5.1.1 และ 5.1.2

[(*) = 0.05 level of significant]

ลักษณะข้อมูล	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อระดับราคาสินค้าตามสมมติฐานในการศึกษา			ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อระดับราคาสินค้าจากผลการศึกษา			หมายเหตุ
	$\sum_{i=0}^n M_{t-i}$	IP_t	OP_t	$\sum_{i=0}^n M_{t-i}$	IP_t	OP_t	
ข้อมูลปกติ (2528-2537) สมการที่ 5.1	+	+	+	+	-	+	ผลของการเปิดเสรีทางการเงินเป็นผลให้อิทธิพลของตัวแปรในสมการเปลี่ยนแปลงไป F-stat (chow test) = 3.4017
	$(H_0: \beta \leq 0)$	$(H_0: \beta \leq 0)$	$(H_0: \beta \leq 0)$	(*)		(*)	
ข้อมูลปกติ (2528-2532) สมการที่ 5.1.1				+	-	+	
				(*)		(*)	
ข้อมูลปกติ (2533-2537) สมการที่ 5.1.2				+	-	+	
				(*)			

อย่างไรก็ตาม เมื่อนำสมการของการอธิบายตัวแปรระดับราคาสินค้าดังกล่าว (สมการที่ 5.1) มาทดสอบถึงความเสถียรของสมการ (Structural Stability of Regression Model) ด้วยวิธี Chow test แล้วปรากฏว่าสมการดังกล่าวปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ตั้งไว้ว่าการเปลี่ยนแปลงในข้อกำหนดทางด้านการเงินของข้อมูล ซึ่งในที่นี้ก็คือการเปลี่ยนแปลงโดยการเปิดเสรีทางการเงิน ในช่วงตั้งแต่ พ.ศ.2533-2537 อันเนื่องมาจากการที่ประเทศไทยประกาศรับเอาพันธะทางการเงินของข้อตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) เป็นผลให้เกิดการผ่อนคลายการควบคุมทางด้านปริวรรตเงินตราในประเทศไทย และในด้านการเงินที่เกี่ยวข้องด้านอื่นด้วยนั้น ไม่ก่อให้เกิดผลในการอธิบายที่แตกต่างของความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ทำให้สมการที่อธิบายระดับราคาสินค้าโดยใช้ข้อมูลรวม (ปี พ.ศ.2528-2537) ไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ดังกล่าวได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมภายหลังจากการเปิดเสรีทางการเงินอย่างเป็นทางการ (ปี พ.ศ.2533-2537) จึงจำเป็นที่จะต้องแยกการอธิบายถึงความ

สัมพันธ์ของระดับราคาสินค้า กับตัวแปรที่นำมาศึกษาออกเป็น 2 ช่วงเวลา คือ ช่วงระยะเวลาดังแต่ปี พ.ศ.2528-2532 หนึ่งสมการ และตั้งแต่ปี พ.ศ.2533-2537 อีกหนึ่งสมการ ซึ่งในช่วงระยะเวลาแรกนั้น สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้ดังสมการที่ 5.1.1 ซึ่งจะพบว่า ระดับราคาสินค้านำเข้า จะมีอิทธิพลโดยตรงต่อระดับราคาสินค้า โดยมีอิทธิพลในทางลบแต่เป็นความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และราคาน้ำมันในช่วงเวลาดังกล่าวมีอิทธิพลโดยตรงต่อระดับราคาสินค้าในทางบวก ในขณะที่ปริมาณเงินในช่วงระยะเวลา 10 เดือนที่ผ่านมาจะมีอิทธิพลต่อระดับราคาสินค้าได้อย่างมีนัยสำคัญทุกช่วงเวลา และมีอิทธิพลในทางบวกตรงตามที่ตั้งไว้ในสมมติฐานในการศึกษา ส่วนในกรณี ภายหลังจากการเปิดให้มีกิจการวิเทศธุรกิจเพิ่มเติมมากขึ้น ซึ่งก็คือในช่วงปี พ.ศ.2533-2537 (สมการที่ 5.1.2) นั้น จะต่างจากในช่วงก่อนหน้านี้คือ ในส่วนการอธิบายของระดับราคาสินค้านำเข้าและราคาน้ำมันนั้นจะมีอิทธิพลโดยตรงในทิศทางเช่นเดียวกับในสมการที่ 5.1.1 ที่กล่าวข้างต้น แต่จะเป็นการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอย่างไม่มีนัยสำคัญ แต่ปริมาณเงินจะอธิบายความสัมพันธ์ได้อย่างมีนัยสำคัญและตรงตามที่ตั้งสมมติฐานไว้ แต่มีความแตกต่างจากช่วงก่อนการเปิดเสรีทางการเงิน นั่นคืออิทธิพลของปริมาณเงินในอดีตจะเพิ่มช่วงระยะเวลาเป็น 11 เดือนที่สามารถมีอิทธิพลต่อระดับราคาสินค้าได้โดยตรง

กรณีข้อมูลปกติ ทดสอบความเสถียรของสมการด้วยวิธี The Dummy Variable Approach

อย่างไรก็ตาม เมื่อทำการทดสอบความเสถียรของสมการโดยใช้วิธี The Dummy Variable Approach (ดังตารางที่ 12) นั้นจะพบว่า ผลของการผ่อนคลายนโยบายการเงินจะทำให้ อิทธิพลของปริมาณเงินที่มีต่อระดับราคาสินค้านั้นมีอิทธิพลมากกว่าปริมาณเงินในช่วงก่อนที่จะมีการเปิดเสรีทางการเงินอย่างเป็นทางการ (สมการที่ 5.2 และ 5.3) และผลดังกล่าวเป็นอิทธิพลในทางบวก เช่นเดียวกับในสมการที่ทดสอบด้วยวิธี Chow test แต่จะพบข้อแตกต่างอย่างสิ้นเชิงในความสัมพันธ์ระหว่างระดับราคาสินค้านำเข้าที่จะแสดงถึงความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ โดยอิทธิพลจะมีผลในทางตรงข้ามกับที่แสดงในสมการที่ 5.1.1 และ 5.1.2 แต่จะมีความเหมือนกันในส่วนที่อิทธิพลของปริมาณเงินยังมีอิทธิพลโดยตรงต่อระดับราคาสินค้า พร้อมทั้งสามารถสรุปได้ว่า ผลของการเปิดเสรีทางการเงินอย่างเป็นทางการในปี พ.ศ.2533 แล้วนั้น จะทำให้อิทธิพลของปัจจัยผันแปรที่มีต่อระดับราคาสินค้า จะเปลี่ยนแปลงไป

ตารางที่ 12 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับราคาสินค้า กับปริมาณเงิน ระดับราคาสินค้านำเข้า และราคาน้ำมัน

ตามสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสมการที่ 5.2 และ 5.3 (ทดสอบความเสถียรของสมการ โดยวิธี The Dummy Variable Approach)

[(*) = 0.05 level of significant]

ลักษณะข้อมูล	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อระดับราคาสินค้าตามสมมติฐานในการศึกษา			ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีต่อระดับราคาสินค้าจากผลการศึกษา			หมายเหตุ
	$\sum_{i=0}^n M_{t-i}$	IP _t	OP _t	$\sum_{i=0}^n M_{t-i}$	IP _t	OP _t	
ข้อมูลปกติ (2528-2537) สมการที่ 5.2 และ 5.3	+	+	+	+	-	+	ผลการเปิดเสรีทางการเงินเป็นผลให้อิทธิพลของตัวแปรในสมการเปลี่ยนแปลงไป
	(H ₀ :β≤0)	(H ₀ :β≤0)	(H ₀ :β≤0)	(*)		(*)	

จึงอาจสรุปในส่วนของความสัมพันธ์ของปริมาณเงิน ระดับราคาสินค้านำเข้า และราคาน้ำมันที่มีต่อระดับราคาสินค้าได้ว่า มีเพียงปริมาณเงินและราคาน้ำมันที่มีอิทธิพลต่อระดับราคาสินค้าในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ระดับราคาสินค้านำเข้าอธิบายความสัมพันธ์ที่มีต่อระดับราคาสินค้าได้ค่อนข้างน้อยอาจเนื่องมาจากเหตุผลทางสถิติ นั่นคืออันเนื่องมาจากผลการศึกษา จะเห็นได้ว่าอิทธิพลของปริมาณเงินและราคาน้ำมันมีอิทธิพลต่อระดับราคาสินค้าค่อนข้างสูง จึงเป็นผลให้เกิดการบดบังอิทธิพลของระดับราคาสินค้านำเข้าที่มีต่อระดับราคาสินค้าได้ และผลของการเปิดเสรีทางการเงินอย่างเป็นทางการเป็นผลให้อิทธิพลดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งผลของการใช้ข้อมูลอัตราแลกเปลี่ยนในการศึกษาจะทำให้การอธิบายของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีต่ออัตราเงินเฟ้อนั้นไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้อย่างมีนัยสำคัญ และความเหมาะสมในการอธิบายสมการแบบเชิงเส้นก็ไม่อยู่ในระดับนัยสำคัญในการศึกษา

เมื่อเทียบกับผลการศึกษาที่ศึกษาในกรณีดังกล่าวจะพบว่าผลการศึกษาที่ได้จะใกล้เคียงกับการศึกษาของ Khan และ Poh ดังที่ได้กล่าวแล้วในบทที่ 2 ในส่วนความสัมพันธ์ของปริมาณเงินที่มีต่อระดับราคาสินค้า นั่นคือผลของปริมาณเงินจะมีอิทธิพลต่อระดับราคาสินค้าจริง แต่จะพบความแตกต่างในรายละเอียดของช่วงระยะเวลาที่ปริมาณเงินในอดีตที่มีผลกระทบต่อระดับราคาสินค้า ซึ่งในการศึกษาของ Poh จะพบว่า ช่วงเวลาที่ปริมาณเงินมีอิทธิพลต่อระดับราคาสินค้าในสิงคโปร์จะอยู่ในช่วงระยะเวลา 1 ถึง 2 ปี ในขณะที่ผลการศึกษาในครั้งนี้จะพบว่าอิทธิพลของปริมาณเงินที่มีต่อระดับราคาสินค้าจะอยู่ในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี คืออยู่ในช่วงเวลา 10 - 11 เดือน เท่านั้น และจะพบว่าความสัมพันธ์ของระดับราคาสินค้านำเข้าที่มีต่อระดับราคาสินค้าอธิบายความสัมพันธ์ที่มีต่อระดับราคาสินค้าได้ค่อนข้างน้อย และความแตกต่างที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งคือ ความสัมพันธ์ของปริมาณเงินที่มีต่อระดับราคาสินค้าไม่มีความเสถียรเพียงพอในช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา จำเป็นที่จะต้องแยกการศึกษาออกเป็น 2 ช่วงเวลา คือก่อนและหลังการเปิดเสรีทางการเงิน

ซึ่งอาจกล่าวโดยรวมได้ว่าปริมาณเงินในช่วงเวลาต่าง ๆ ที่ผ่านมามีอิทธิพลต่อระดับราคาสินค้าจริง ดังนั้น การที่จะดำเนินนโยบายทางการเงินโดยมีเป้าหมายทางการเงินที่จะให้ปริมาณเงินลดลง จะเป็นผลที่จะช่วยแก้ปัญหาเงินเฟ้อที่เกิดจากการเพิ่มสูงขึ้นของระดับราคาสินค้าอย่างต่อเนื่อง และในระดับที่สูงจนเป็นอันตรายต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมได้ ในขณะที่ผลของการเปลี่ยนแปลงในต้นทุนการผลิตที่สำคัญ นั่นคือราคาน้ำมันจะมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับราคาสินค้าได้ และถือได้ว่าในการดำเนินนโยบายทางการเงินจำเป็นที่จะต้องพิจารณาถึงปัจจัยที่เกี่ยวกับต้นทุนในการผลิตของระบบเศรษฐกิจที่สำคัญดังกล่าวด้วย รวมทั้งจำที่ต้องกะเกณฑ์ถึงระยะเวลาที่ผลของการดำเนินนโยบายจะบรรลุถึงเป้าหมายทางเศรษฐกิจ หรือในที่นี้คือระดับราคาสินค้าได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้การดำเนินนโยบายต่าง ๆ สามารถบรรลุถึงเป้าหมายในนโยบายได้อย่างสมบูรณ์และเหมาะสมที่สุด อีกทั้งต้องคำนึงถึงภาวะแวดล้อมทางการเงินทั้งภายในประเทศและต่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และยังเกิดการเปลี่ยนแปลงภายในมากขึ้นภายหลังการผ่อนปรนกฎเกณฑ์ทางการเงินระหว่างประเทศของประเทศไทย จึงจำเป็นที่ต้องคาดคะเนสถานการณ์อย่างถี่ถ้วน ก่อนที่จะดำเนินการหรือมีนโยบายทางการเงินใด ๆ ออกมา ซึ่งจะช่วยให้ปัญหาที่จำที่ต้องแก้ไขสามารถคลี่คลายได้อย่างรวดเร็วและเป็นไปตามเป้าหมายที่คาดหวังไว้